אוצר מדרשים — מעשה בחסיד אחד שהיה לו עשרה בנים

מעשה בחסיד אחד שהיה לו עשרה בנים, וישבע שייתן ביום פטירתו מאה מאה דינרין לבניו.

לימים יצא קצת הממון מידו ולא נשאר לו כי אם תתק"ן דינרין ויתן התת"ק לט' בניו.

ויאמר לו הקטן: "מה אעשה אבי, איך תניחני בלא פרוטה?"

ויאמר לו: "אני נשבעתי לתת לכל אחד ואחד מכם מאה מאה ולא יכולתי לעבור על שבועתי ונשארו לי חמישים ואקח מהם שלשים לתכריכין לשעת פטירתי ואתן לך עשרים הנשארים כי לא חשבתי שיצא הממון מידי, אך יש לי עשרה חברים אוהבים ואתנם לך והם טובים לך מאלף דינרין."

ויצו את חבריו עליו וימת האיש ויקבר. וילכו תשעה בניו לסחורה איש לדרכו, וייישאר הקטן דואג ונדהם ולא ידע מה יעשה כי הוציא כל הדינרין ולא נשאר לו כי אם דינר אחד. ויאמר: מה הועילו לי החברים האהובים שהניח לי אבי ואמר לי שהם טובים לי מאלף דינרין? בכל זאת לקח עצת אביו ויקראם אל ביתו ויוציא עליהם הדינר בסעודה ויאכלו וישתו עמו.

ויאמרו איש אל רעהו: "הנה פלוני זה שמחזיק אהבת אביו עמנו מבין כל אחיו, אנו ראויים להחזיק באהבה ולא לרפות אותה ולגמלו חסד על כל מעשיו."

ויתנו לו כל אחד מהם פרה מעוברת וממון. ותלדנה הפרות וימכור אותן ויאסוף ממונו וישתדל בסחורה ויברכהו ה', ויעשר יותר מאביו, ויאמר: אמת מה שאמר אבי כי האהובים טובים לאדם מכל ממון שבעולם. על כן חייב אדם להרבות באוהבים ולכבדם ולשומרם, וכן אמר בן סירא: 'רבים יהיו דורשי שלומך, גלה סודך לאחד מאלף'.